

90
 ad importanda quæ apud se erant, allexit, securitate singulis a deuentibus præhabita. Apud superiores enim reges nulli externi ad Aegypti nauigabant, cum partim occiderentur, partim adigerentur in seruitutē. Impietas Buliridis tempore apud Aegyptios aduersus externos seruata, Græcis causam præbuit, licet miramur ueram, sed multa contra ceteram crudelitate, scribendi quæ de eo in fabulis feruntur. Post Psammiticum regnauit quarta exinde progenies Aprieus, annos duos & uiginti. Hic aduersus Cyprum ac Phoeniciam terra marique bello motus, Sidonem uero captam cum diruisset, reliquis Phoeniciæ urbibus subactis, classe Cyprum ac Phoenices superauit: ipsiusque hostium copulibus captis, in Aegyptum rediit. Misso deinde contra Cyrenem & Barcen exercitu, magnaque ex parte deuictis, reliquos ab se alienauit. Existimantes enim ipsum in eorum perniciem comparasse exercitum, quod securius imperaret Aegyptiis, desciverunt. Ad hos compescendos destinatus Amasis Aegyptius, ut insignis, mandatorum quæ ad concordiam spectabant oblitus, cum illos in regem incitasset, conspiratione facta rex creatur: pauloque post cum plures a rege desciscerent, coactus est ad mercenariorum (si ad triginta milia erant) opem confugere. Prælio circa Mariam pagum commisso, Aegyptiorum res superior fuit. Itaque captus Aprieus, strangulatusque interijt. Amasis suscepto imperio, conuersusque ad regni curam, iuste imperauit, magna cum laude multas Cyprorum ciuitates euerit, multaque donis insignibus deum templa exornauit. Cum regnasset annis quinque & quinquaginta, mortem obiit: quo tempore Cambyses Persarum rex Aegyptum armis cepit, circa tertium annum Olympiadis tertie & sexagesimæ: qua uictor in stadio fuit Parmenides Camerineus.

DE LEGIBVS AC IVDICIIS

Aegyptiorum. Cap. III.

Recensitis uetustorum temporum usque Amasim Aegypti rebus, nunc admiranda quedam, & quæ pro sint legentibus, de moribus eorum sunt scribenda. Plura enim uetera Aegyptiorum acta non solum ab indigenis aestimantur magni, sed & apud Græcos quoque non parum admirationis habent. Itaque qui plurimum doctrina excelluerunt, in Aegyptum transierunt, ut & leges eorum, & studia cognitione digna perciperent. Quamuis enim scirent Aegypti aditum externis difficilem, tamen omni studio olim illuc accedere appetuerunt: in quibus antiquiores extitere Orpheus, poetaque Homerus: deinde posteri nonnulli, Samius Pythagoras, ac legulator Solon. Asserunt Aegyptij, literas, astrorum cursus, geometriam, artesque plurimas ab se fuisse repertas: optimas insuper ab se institutas leges. Quorum maximam ferunt esse argumentum, annis amplius tribus milibus & septingentis indigetes reges Aegypto imperasse, eamque prouinciã cæterarum orbis esse felicissimã: quæ nullo potuissent pacto fieri, nisi optimis moribus ac legibus uixissent, eruditi que omni doctrinarum genere fuissent. Verum nos ijs quæ Herodotus alijque nonnulli Aegyptiorum gesta narrantes, præter ueri opinionem multa uoluptatis gratia fingentes tradunt, prætermisiss, sacerdotum diligenter a nobis scrutatos libros sequemur. Primum, Aegyptij reges uitam, non aliorum regnantium, quibus uoluntas pro lege est, tradebant licentia, sed legum instituta in cogendis pecunijs, quotidianoque uictu, sequebant. Eorum cultui obsequioque nullus deputatus erat neque priuatus, neque domi genitus seruus, sed nobilium sacerdotum filij, tum ultra uiginti annos nati, tum doctrina præ cæteris eruditi: ut horum corporis ministri oru die noctuque altantium conspectu motus rex, nil turpe committeret. Raro enim potentes reru mali euadunt, ubi defunt suarum cupiditatū ministri. Instituta erant diei noctisque horæ, quibus regi lege permilla agere fas erat. Mane surgentē regē primum epistolas omneis missas capere oportebat: ut cognitiss ijs quæ sibi agenda essent, responso dato, singula in tempore exque ordine recte agerentur.